Ἐν Μαδύτῳ τῇ 29 Ἀπριλίου 1891.

Πολυόνωτε μου!

Μετὰ δεκαπενταήμερον ταξείδιον αὐθήμερα φθάνομεν εἰς τὴν ἀγαπητήν μου πατρίδα, γενόμενος δεκτοὶ μετὰ πολλῆς χαρᾶς ὑπὸ τῶν οἰκείων μου καὶ τῶν ἀγαπητῶν μου. Ἐν τῷ Μαδύτῳ, παρ' ἡμέραν ἐπιμένομεν δύο-τρεῖς ἔτι ἡμέρας, μεθ' ὃ δὰ ἀπέλθω εἰς Κωνσταντινούπολιν. Ἐκεῖθεν ἀφοῦ λάβω τὴν "ἄδειαν" παρὰ τῆς ἐνωσιακῆς Προστασίας δὰ ἀπέλθω εἰς Ὀδησσόν, ἔχοντες δὲ τὴν μεθυφέστην Κυριακὴν εἰς Ἀντέρας νὰ ἔλθω εἰς Κύπρον. Τοῦ ἀγαθοῦ μου χαρακτῆρος νὰ ἐπιφέρετε παρακαλῶ τὴν κυρίαν μου τὴν κ. Μαχαιρᾶ, τὴν μητέρα, καὶ τὸν ἀδελφόν σας, καὶ τὸν πατρι-θεόλογον. Εἰς τὴν πόλιν τῶν Ἀθηνῶν, κατέλαβον, ἀπεχόμενος, τὴν παρέλασιν μου νομίζω εἰκόνα μοῦ δὲ ὑμᾶς, ὁ Μέγας δὲ ἀπὸ γενικὸν νόον ἀφεμὴ τὸν καθηκεῖν καθ' ἑαυτὸν νὰ μὲ ἀναδείξῃ ἄξιον τῆς ὑψίστης ἐκτιμήσεως τῆς παρὰ τῶν Μεγαλοπρεπῶν ἄλλων, καὶ τῶν ὑμῶν, μετείχεν καὶ τὴν κ. Μαχαιρᾶ Ὀφείλω. Φύγετε ~~πάντα~~ ἐξέστη μου ὅτι ὅπόταν ἐπιστρέψω ἀναγκαῖον εἶναι νὰ φοιτήσω σας δὰ ὑπερφανεύωμαι δὲ ὑμᾶς τὸν πατέρα. Ἐπιτρέψατε μοι λοιπὸν νὰ αἰωνίζω ὑμᾶς τὴν ἐξαιρετικὴν εὐγενείαν καὶ νὰ ἀσπάζομαι

τὴν ὑμῶν πνευματικὴν

χρυσόχειρ Α. Δανιηλίδης.